

end at han lod være med at stemme, da der blev afstemt om det af min Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klaufen) stillede Vædringsforslag i samme Retning. Da der for nogle Aar siden var Tale om at tildele Befolkningen den i Grundloven hjemlede Valgret ved en Omlægning af Valgkredse, mærkede man heller ikke noget til det ærede Medlems Kjøbenhavnerfjærlighed. Det ærede Medlem havde da ikke noget mod, at man gjorde Kjøbenhavnerne til, hvad man den Gang populært kaldte „Halvstemmevælgere“. At Resultatet ikke blev værre, end det blev, kan man sikkert ikke takke det ærede Medlem for. Jeg synes derfor ikke, at man tidligere har lagt Mærke til, at dette ærede Medlem særlig har været en Forsvarer af de Kjøbenhavnske Interesser. Det ærede Medlems Foredrag forleden Dag syntes dog at tyde paa, at nu var det ærede Medlem kommet til at se anderledes paa disse Forhold, og at vi nu kunne regne ham med som en særlig varm og ihærdig Repræsentant for de Kjøbenhavnske Interesser. Skulde jeg tænke mig, hvad der har bevirket det ærede Medlems Omslag i denne Retning, kan jeg ikke finde andet end dette, at det foreliggende Forslag vil trække Stat særlig ud af de velhavendes Lomme i Form af Formuestat. Da Forslaget synes at ramme de Kjøbenhavnske Kapitalisters Pengejæk, blev det ærede Medlem pludselig saa Kjøbenhavnervenlig. Det ærede Medlem kom med en Udtalelse, der var ganske karakteristisk, nemlig at denne Stat paa Formue og Indtægt er en Stat paa Flid, paa Dydighed og paa Sparsommelighed. Det lyder jo ganske fint, men naar man undersøger Forholdet, vil man dog ikke kunne sige, at den Mand, som har arvet en eller to Millioner og aldrig, efter at have endt sin nødvendige Uddannelse, efter maasse at have gaaet i den lærde Skole og paa Universitetet o. s. v., har bestilt andet end at bruge sin Faders Penge, er en Mand, der er bleven formuende paa Grund af Flid, Dydighed og Sparsommelighed, og man kan være sikker paa, at de allerfleste Indehavere af større Formuer ere komne til dem paa denne Maade. Eller lad os tage en af vore store Ejendomsbesiddere, en af vore Pensbestidere, som er Gjer eller Brugger, eller i alt Fald paa alle Punkter optræder som Gjer eller Brugger af et Grevskab eller Baroni — jeg synes dog ikke, at den Omstændighed, at han er Gjer eller Brugger af Millioner af Kroner, kan tilskrives hans Flid, Sparsommelighed og Dydighed. Jeg tror, man maasse nok kan finde hans Dydighed paa mange andre Omraader. De for-

staa sig maasse paa mange gode Ting, have mange Egenstaber, man sætter Pris paa, de kunne maasse være dygtige Væddeløbsryttere, dygtige Spillere, men i al Almindelighed dette at tjene Penge ved deres egne Hænder's Arbejde, saa at de gøre andet end det at sætte andre i Virksomhed, det tror jeg ikke, man skal kunne bestynde ret mange af dem for. Og selv om man vil tage Folk, der tjene sig en Formue, som det hedder, ved at drive en eller anden Virksomhed, vil man, naar man undersøger Forholdene, meget hurtigt komme til det Resultat, at de kun tjene deres Formue ved at benytte andre Menneskers Arbejdskraft saaledes, at de betale dem mindre for deres Arbejde end det Udbytte, deres Virksomhed indbringer, og saa putte Resten i deres egen Lomme. I saa Henseende er der ganske vist en ret stor Dydighed til Stede hos store Klasser af vore Medborgere, og hvad Sparsommeligheden angaar, synes jeg ikke, at det er noget at takke for; hvis en Mand, der har et halvt eller et helt Hundrede Tusinde eller vel endog helt op til 300,000 Kr. i aarlig Indtægt, ikke selv spiser og drikker alle sine Penge op. Disse Folk ere rige paa Grund af andres Flid og Dydighed, og fordi de ere komne paa Solsiden af Samfundet, og derfor er det ikke urimeligt at forlange, at de skulle betale en passende Del af deres store Indtægter til almindelige Samfundsformaal. Hvis man undersøger Forholdene rigtigt, kunde man jo sige, at i Virkeligheden er det det arbejdende Samfunds Borgere, der betale alle Skatter, idet de tilvejebringe de Værdier, hvoraf Skatterne betales; hvad enten disse betales direkte af dem selv eller af de andre, der forvalte de paagældende Virksomheder, af hvilke altsaa disse større Skatter skulle betales.

Det forbausede mig at høre, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds paa et andet Punkt ikke havde noget at sige, nemlig angaaende den Stilling, som Kjøbenhavn fremtidig skal indtage med Hensyn til sin Beskatning. Det er jo foreslaaet her fra Regeringens Side, at Kjøbenhavns Kommune, efter at disse Love ere traadte i Kraft, ikke skal være berettiget til at opkræve mere end 2 pCt. i Indkomststat, med mindre den hertil kan erhverve Indenrigsministerens Samtykke, og at Bestemmelsen om, at Statteprocenten ingenlunde kan overskride 3 pCt., i øvrigt skal opretholdes i sit fulde Omfang. Jeg skal indrømme, at saa længe vi have den nuværende Ordning med Hensyn til Kjøbenhavns Indkomststat, kan det i og for sig være en Fordel, at Statteprocenten ikke kan stige højere end til 3 pCt., men hvis man